

“Проблеми економіки підприємств у сучасних умовах” / Матеріали VI міжнародної науково-практичної конференції 13-14 травня 2010 – К.: НУХТ. - 2010. – частина 1. – С. 13

ВИКОРИСТАННЯ СТРАТЕГІЧНИХ БАЛАНСОВИХ ЗВІТІВ ПРИ УПРАВЛІННІ САНАЦІЄЮ ПІДПРИЄМСТВА

Плікус І.Й. к.е.н., доцент,
Сумський державний університет

Для ефективного розвитку, запобігання кризових явищ та банкрутства підприємство повинно мати систему облікової інформації, яка дозволяла б з максимальною віддачею використовувати усі його ресурси., прогнозувати кризові тенденції та запобігати ризику банкрутства, у разі необхідності вибрати альтернативні варіанти та джерела санації. Такою обліковою системою є стратегічний облік, який в якості інструмента управління використовує метод стратегічних балансів.

Питання теорії на методології стратегічного обліку розглядали Друрі К, Іннз Д., Купер Р, Каплан Р., Уорд К., Райан Б., Атамас П., Голов С., Пушкар М. та інші. Дослідивши ці питання дійшли висновку, що недостатньо уваги приділено методиці складання прогнозних балансових звітів, які можна було б використовувати в управлінні санацією підприємства..

При складанні прогнозного балансового звіту на підприємстві були використані наступні етапи:

Перший етап – вивчення й облік планової облікової політики та корегування даних бухгалтерської звітності. На цьому етапі необхідно проаналізувати діючу облікову політику і змодельовати її на прогнозовану перспективу. Якщо облікову політику планується істотно змінити, то необхідно оцінити дані зміни у виді конкретних корегувань до статей балансу.

Другий етап – оцінка ймовірності бухгалтерської звітності та її корегування. На цьому етапі необхідно провести інвентаризацію статей балансу і виявити основні помилки, оцінити їхній вплив як у цілому на звітність, так і на окремі статті балансу.

Третій етап – облік зовнішніх факторів макросередовища, галузевих особливостей, можливих ризиків і вибір методу обліку ризику при проектуванні балансу. На даному етапі поряд з основними видами діяльності повинні бути прогнозовані найважливіші показники підприємства (номенклатура й асортимент, прогнозовані ціни, собівартість, обсяг). Слід зазначити, що прогноз даних показників необхідно з урахуванням можливих ризиків. Ці показники є базовими для визначення доходу від реалізації продукції, собівартості продукції, податків, прибутку та служать для прогнозування звіту про фінансові результати.

Четвертий етап – здійснення вибору методу оцінки статей активу і пасиву відповідно до цілей прогнозування. Найбільш доцільно орієнтуватися на дисконтовану ринкову вартість активів.

П'ятий етап – розробка системи внутрішнього контролю прогнозованої фінансової інформації. На даному етапі розробляється система внутрішнього контролю прогнозованої фінансової інформації, а також відбір припущень. Проектування балансу може здійснюватися різними методами і за допомогою різних моделей.

Шостий етап – здійснення вибору методів оцінки і відбору припущень.

Сьомий етап – вивчення наявності і причин відхилень фактичних даних про діяльність підприємства від даних прогнозованої фінансової інформації.

Проведені дослідження дають змогу зробити висновок, що процес моделювання перспектив розвитку підприємства при його санації не повинен зводитися до прогнозування окремих показників підприємства. Він повинен погоджуватися з найважливішими показниками підприємства, що відображені в прогнозованому балансі та звіті про фінансові результати, йти від прогнозування показників звіту про фінансові результати до прогнозування балансу. Використання прогнозних балансових звітів на підприємстві дозволяє організувати управління фінансовими потоками при санації, оцінити потенціал підприємства у майбутньому при різних варіантах санації, уникнути кризових явищ, вибрати ефективну форму санації.